Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

SCIENTIA NOSTRIS CELESTIBVS RERVM MAGNIFICIS LAETARE
solet genus humanum. In quo profecto meliores sunt quibus scientiae
praeponunt nosse semetipsos. laudabiliores enim cum
nota et infirmitas sua. quam quia ea non respecta uia sibi derum seru
tant etiam cognitum: aut quia iam cognita tenet ignorantia ipse
quam ingrediatur ad salutem ac firmitatem suam. Quia iam euigilauit in dm
spe sci calore excitat atque in eius amore cotidie se uiluit ad eumque intue
uoleus nec ualens. eoque sublucente adtendit in se inuenique se suamque
egritudinem illi mundiciae contemperari non posse cognouit flere dulce
habet eumque deplicari. ut etiam atque etiam misereatur donec exuat
totam miseriam. & plicari cum fiducia iam quarto pignore salutis ac
cepto pauniceum saluatorem hominis & illuminatorem. Hunc ita egentem
ac dolentem scientia non inflat. qua caritas edificat. Proposuit enim
scientiam scientiae. proposuit scire infirmitatem suam magis quam scire
mundi menia. fundamenta terarum. & fastigia celorum. & hanc adpo
nendo scientiam adposuit dolori pegnatioris suae dolorem ex desi
derio patris suae & cditoris eius beati dei sui. In hoc genere hominum in fa
milia xrei tui dne ds ms int pauperes tuos gemo. da mihi de pane
tuo respondere hoibus qui non esuriunt & sitiunt iusticiam sed satiati sunt
& habundant. satiauit aum illos phantasma eorum non ueritas tua.
quam repellendo resiliunt & in sua uanitate cadunt. Ego certe
sentio quam multa figmenta pariat cor humanum. Et quis est cor meum
nisi cor humanum. Sed hoc oro dm cordis mei ut nichil ex eis figmentis
prosolido uero eructet in hallitas. sed ideo ueniat in eam quoque quam per me ve
nire potuerit. unum in quauis pecto a facie oculorum suorum & de
longinquo redire conantur per uiam quam fecerunt nobis humanitate di
uinitatis unigeniti sui aura ueritatis eius aspiratis. quam in tantum